

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **N. N. B.**, zast. Mgr. Markem Sedlákem, advokátem, se sídlem Brno, Příkop 8, adresa pro doručení: Praha 1, Václavské nám. 21, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha 4, náměstí Hrdinů 1634/3, o žalobě proti rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie ze dne 22.6.2009, č.j. CPR-5185-1/ČJ-2009-9CPR-C261

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie ze dne 22.6.2009, č.j. CPR-5185-1/ČJ-2009-9CPR-C261 se z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 7.808,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Marka Sedláka, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie, kterým bylo v souladu s ust § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zamítnuto jeho odvolání a

potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Ústí nad Labem, Inspektorátu cizinecké policie Ústí nad Labem, detašované pracoviště Teplice (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 30.1.2009, č.j. CPUL-01063-39/ČJ-2008-0463PT-C, jímž byla zamítnuta žádost žalobce o povolení k přechodnému pobytu na území České republiky.

Policie České republiky, Služba cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie v odůvodnění v záhlaví uvedeného rozhodnutí zrekapitulovala průběh správního řízení, konstatovala zjištění učiněná v odvolacím řízení a mimo jiné také uvedla, že proti prvoinstančnímu rozhodnutí podal žalobce prostřednictvím právního zástupce v zákonné lhůtě odvolání, ve kterém bylo uvedeno, že toto odvolání bude odůvodněno do 30 dnů. Do dne vydání druhoinstančního rozhodnutí nebylo odvolacímu orgánu odůvodnění odvolání doručeno. Policie České republiky, Služba cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie poukázala na ust. § 82 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., dle něhož, není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu žalobce rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Odvolací orgán, jak uvedl, prioritně posuzoval, zda napadené rozhodnutí bylo vydáno plně v souladu s platnými právními normami České republiky a to zejména v souladu se zákonem č. 326/1999 Sb. a zákonem č. 500/2004 Sb. V závěru svého rozhodnutí konstatoval, že správní orgán I. stupně postupoval v souladu se zákonem, když žádost o povolení k přechodnému pobytu na území České republiky žalobci zamítl dle ust. § 87e odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. v návaznosti na ust. § 87d odst. 1 písm. a) téhož zákona, neboť ani po předchozí výzvě nebyla doložena náležitost stanovená zákonem.

Žalobce v podané žalobě především namítal, že oba správní orgány postupovaly v řízení zcela nezákonně, v hrubém rozporu s § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., neboť aniž by podané odvolání vůči prvoinstančnímu rozhodnutí splňovalo všechny náležitosti dle § 82 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., jelikož bylo blanketní, správní orgán I. stupně postoupil spisový materiál nadřízenému správnímu orgánu, přičemž ani tento následně nepostupoval v korelaci se zákonem, když žalobce nevyzval k odstranění vad podání a odvolání jakožto nedůvodné, bez znalosti námitek žalobce, zamítl.

Ve vyjádření k žalobě Policie České republiky, Služba cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie navrhla zamítnutí žaloby.

Ze správního spisu bylo zjištěno, že rozhodnutím Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Ústí nad Labem, Inspektorátu cizinecké policie Ústí nad Labem ze dne 30.1.2009 č.j. CPUL-01063-39/ČJ-2008-0463PT-C byla žalobci ve smyslu ust. § 87e odst. 1 s odkazem na § 87d odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. zamítnuta žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie na území České republiky, neboť žalobce nepředložil zákonem stanovené náležitosti.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce prostřednictvím svého právního zástupce blanketní odvolání ze dne 23.2.2009, v němž uvedl, že své odvolání odůvodní do 30 dnů.

Rozhodnutím Policie České republiky, Služby cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie ze dne 22.6.2009 č.j. CPR-5158-1/ČJ-2009-9CPR-C261 bylo odvolání žalobce zamítnuto a prvoinstanční rozhodnutí potvrzeno.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán

(§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Soud posoudil věc takto:

V předmětné věci podal žalobce proti prvoinstančnímu rozhodnutí správního orgánu odvolání (blanketní), kde pouze uvedl, že jej odůvodní do 30 dnů. Odvolání žalobce tedy absentovalo jak vymezení rozsahu, v jakém je rozhodnutí správního orgánu napadáno, tak uvedení toho, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy či nesprávnost rozhodnutí nebo nesprávnost předcházejícího řízení. V odvolání nebylo explicitně vyjádřeno, ani co žalobce navrhuje, jakožto obecná náležitost podání (§ 37 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb.).

Podle § 82 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. odvolání musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka.

Podle § 37 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 3. V podání souvisejícím s její podnikatelskou činností uvede fyzická osoba jméno a příjmení, popřípadě dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se k této osobě nebo jí provozovanému druhu podnikání, identifikační číslo a adresu zapsanou v obchodním rejstříku nebo jiné zákonem upravené evidenci jako místo podnikání, popřípadě jinou adresu pro doručování. Právnícká osoba uvede v podání svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo nebo obdobný údaj a adresu sídla, popřípadě jinou adresu pro doručování. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.

Podle § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.

Jak konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4.1.2011 č.j. 2 As 99/2010-67, „...odvolání je podáním podle ustanovení § 37 správního řádu. Na odvolací řízení se na základě § 93 odst. 1 obdobně použijí ustanovení hlav I až IV, VI a VII druhé části správního řádu. Nemá-li odvolání některou z náležitostí vyplývajících z § 37 nebo z § 82 odst. 2 správního řádu, postupuje správní orgán podle § 37 odst. 3 správního řádu, tj. pomůže podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.“

Ze správního spisu však nevyplývá skutečnost, že by správní orgán žalobce na nedostatky jeho odvolání upozornil a vyzval ho k jejich odstranění. Z odvolání žalobce je pak

zcela zřejmé, že nebylo bez vad nejen co do rozsahu napadení rozhodnutí správního orgánu I. stupně, ale neobsahovalo i další esenciální náležitosti podání (odvolání). Jestliže tedy správní orgán I. stupně nevyzval žalobce k odstranění vad podání ve smyslu ust. § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. a následně správní orgán II. stupně bez dalšího rozhodl, došlo ke zjevnému porušení procesních pravidel správního řízení.

Pokud tedy odvolání proti správnímu rozhodnutí nemá některou z náležitostí vyplývajících z ust. § 37 odst. 2 a z ust. § 82 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., je správní orgán povinen postupovat podle ust. § 37 odst. 3 tohoto zákona tak, že pomůže žalobci (odvolateli) nedostatky odstranit nebo ho k jejich odstranění vyzve a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu. Nepostupoval-li v dané věci správní orgán tímto způsobem, zatížil správní řízení vadou, jež byla způsobila vyvolat nezákonnost rozhodnutí.

Městský soud v Praze z výše uvedených důvodů žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a 4 s.ř.s.). Soud o žalobě rozhodl bez nařízení jednání, neboť rozhodnutí zrušil pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem /§ 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s./.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Náklady řízení představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč a náklady zastoupení žalobce advokátem ve výši 4.800,- Kč, což tvoří 2 úkony právní služby po 2.100,- dle § 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhlášky č. 177/1996 Sb. a 2 režijní paušály po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. a částka 1.008,- Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.). Náklady řízení tedy činí celkem 7.808,- Kč, jak je ve výroku rozsudku uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 22. února 2013

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová